

MALOKARPATSKÝ POSOL

MESAČNÍK FARNOSTI HORNÉ OREŠANY

Ročník: V.

Január 2020

Číslo: I.

PROSME O ŽIVÚ VIERU V NAŠICH RODINÁCH

Začíname už piaty ročník zostavovania nášho periodika Malokarpatský posol. Niektorí povedia, že to majú za chvíľu prečítané. Áno, je to iba 6 strán a netrvá dlho, kým si ich prečítame. Ako už bolo dávnejšie povedané, náš časopis je forma katechézy. Rád by som sa venoval katechéze na fare, alebo v kostole, veď je to prvé poslanie, ktoré Ježiš Kristus adresuje apoštolom: „Id'te a učte...“ Táto forma časopisu vyzerá však účinnejšia, nakoľko do kostola, alebo na faru ľudia nemajú záujem sa katechézy zúčastniť.

Na prahu Nového roka sme prosili Pána Boha o požehnanie. V pastierskom liste J.Ex. Mons. Jána Oroscha sme mohli počuť, že požehnávať znamená zvolávať Božie žičenia, alebo dobrodenia na nás ľudí. Požehnávať môžeme osoby i veci. Veľký záujem je o požehnanie domu, o svätoblažejské požehnanie či požehnanie veľkonočného pokrmu. Požehnanie dostávame však aj na záver každej sv. omše.

Viacerí mladí ľudia a podnikatelia si povedia: „Šťastný a úspešný Nový rok. Prosiť nám je treba aj o zdravie a Božiu pomoc. Prosme aj o živú vieru v našich rodinách, pretože práve ona je potrebná a vidíme že jej je nedostatok. V dôsledku toho sa nedivíme, že počas uplynulých sviatkov, nám chýbali v kostole deti, mladí a vôbec ľudia stredného veku. Kristus je darom pre nás. Pre nás prišiel na tento svet a náš záujem o neho, o jeho milosti by mal byť na prvom mieste.

Sväté omše bývajú vo farskom chráme v podstate každý deň, okrem sobôt. Väčšinou sú slúžené za zosnulých. Stretávame sa aj so slúžením sv. omší

ako sú ďakovné pri životných jubileách. No aj tak je to málo, pokiaľ ide o nás živých. Sv. omšu môžeme dať odslúžiť aj za nový prírastok v rodine, o Božiu pomoc v chorobe, o Svetlo Ducha Svätého pri štúdiu, či o živú vieru v rodine. Živá viera veľmi chýba v našich rodinách. Veď si zoberme, že mnohí hoci dajú odslúžiť sv. omšu za zosnulých, počas sv. prijímania zostávajú v laviciach. Nezabúdajme, že sa môžeme obohatiť Božou milosťou práve pri slávení sv. omše, ak pristúpime ku sv. prijímaniu. Pamätám sa na to, ako nás kedysi otec arcibiskup povzbudzoval, aby sme denne slúžili sv. omšu, pretože ona je zdroj Božej milosti.

Všetkým farníkom a čitateľom nášho Malokarpatského posla prajem a vyprosujem v tomto Novom roku Božie požehnanie, pevné zdravie, pokoj v srdci a živú vieru.

Duch. otec Milan

ROK BOŽIEHO SLOVA

V pastierskom liste KBS na začiatku adventu sme sa dozvedeli, že tento rok bude u nás na Slovensku rokom Božieho slova a potrvá do 30. septembra, kedy slávime sviatok sv. Hieronyma. Svätý Otec František apoštolským listom *Aperuit illis* v roku 2019, vyhlásil 3. nedeľu v cezročnom období za **Nedeľu Božieho slova**. Tento deň, ktorý tento rok pripadá na **26. januára**, má byť dňom oslavy, štúdia a šírenia úcty k Božiemu slovu.

Ako tento rok v praxi využiť? Berme denne do rúk Sväté písmo. Počúvajte výklad Božieho slova pri svätej omši. Počas nasledujúceho obdobia sa budeme stretávať v kostole každú prvú nedeľu v mesiaci o 15 hod. pri Korunke k Božiemu milosrdenstvu aj s úvahou nad Božím slovom. Využime teda tento čas na posvätenie našich duší.

UVAŽUJME NAD BOŽÍM SLOVOM

Mt 4, 15-17

„Krajina Zabulon a krajina Neftali, na ceste k moru, za Jordánom, Galilea pohanov! Ľud bývajúci v temnotách uvidel veľké svetlo. Svetlo zažiarilo tým, čo sedeli v temnom kraji smrti.“

Od tej chvíle začal Ježiš hlásať: „Robte pokánie, lebo sa priblížilo nebeské kráľovstvo.“

Počas svätej omše vo svätej noci, sme čítali o tom ako ľud, čo kráča vo tmách uzrie veľké svetlo /Iz 9,1/. Vieme, že tým svetlom je Boží Syn Ježiš Kristus. Tak ako potrebujeme denné svetlo a ak ho niet, večer zažijeme elektrické svetlo, tak potrebujeme Svetlo do duše, do našich rodín, do našej spoločnosti. Boh nám ho dáva. Treba si však očistiť okná, aby mohlo prúdiť. Majú to byť okná našej duše. Potrebujeme pokánie, aby sme mohli mať čisté okná našej duše a dovolili Kristovi prenikať do nášho života.

Nech naše rozhodnutia a konania nie sú prejavom temnoty v našom srdci, ale znakom našej otvorenosti pravému Svetlu, ktoré osvecuje nás všetkých /porov. Jn 1, 9/.

Svätí- naše svetlá

22. január - Svätý Vincent, diakon a muč.

Patrón tehliarov, hrnčiarov, pokrývačov, vinárov, tkáčov, námorníkov a drevorubačov; študentov

Sv. Vincent sa narodil v meste Huesca severne od Zaragozy (severovýchodné Španielsko) v rímskej úradníckej rodine. Otec sa volal Eutychius a matka Emola. Rodičia ho dali do školy do Zaragozy k biskupovi sv. Valérovi. Bol veľmi nadaný. Biskup ho vysvätil za diakona a ustanovil za kazateľa v biskupskom chráme. Vincent bral svoj úrad veľmi vážne a horlivo kázal, staral sa o núdznych, najmä o siroty a vdovy. V roku 303 počas vlády Diokleciána vypuklo veľké prenasledovanie kresťanov. V tých časoch bol miestodržiteľom v Zaragoze Dacián, ktorý v prenasledovaní vôbec nezaostával. Dal uväzniť mnoho kresťanov, medzi nimi aj biskupa Valéra a diakona Vincenta. Moril ich hladom a nútil obetovať pohanským bohom. Keďže biskup bol už starý a nevládal po mučení ani zreteľne hovoriť, sám Vincent sa ujal slova a jednoznačne odmietol klaňať sa bohom, ktorých nazval nemými, hluchými, slepými a nehybnými. Povedal, že len nerozumní ľudia sa im klaňajú. Za takúto smelú reč odsúdil Dacián biskupa na vyhnanstvo a Vincenta dal mučiť tými najstrašnejšími mukami. Natiahli ho na škripec, pričom sa mu vyklbali ruky i nohy, jeho telo trhali železnými hákmi. No nič nepomohlo, Vincent sa svojej viery nevzdal. Rozzúrený Dacián ho dal škvariť na žeravý rošt, nasypal mu soli do rán, aby sa mu bolesti zväčšili, nakoniec ho dal hodiť na hrbu črepín do tmavého žalára, aby tam zomrel bolesťou a hladom. Stalo sa tak 22. januára 304 vo Valencii. Zmučený, ale nezlomený Vincent odovzdal svoju dušu Bohu. Úcta k tomuto veľkému mučeníkovi sa rozšírila v celej Cirkvi. Nad jeho hrobom postavili kaplnku, neskoršie veľkolepý chrám. Jeho pozostatky sú uložené v Ríme v kostole sv. Vincenta a Anastázie.

Z REČÍ SVÄTÉHO BISKUPA AUGUSTÍNA

(Sermo 276, 1-2: PL 38, 1256)

Vincent zvíťazil v tom, ktorý premochol svet

„Vy ste dostali milosť nielen v Krista veriť, ale aj trpieť pre neho.“ (Flp 1,29)

Tieto dve veci dostal diakon Vincent, dostal a mal. Keby ich nebol dostal, čo by bol mal (porov. 1Kor 4,7)? V reči mal istotu, v utrpení mal trpezlivosť.

Nech sa teda nik nevynáša vo svojom srdci, keď hovorí. Nech sa nik nespolieha na svoje sily, keď podstupuje skúšku.

Lebo keď rozumne hovoríme o dobrých veciach, naša múdrosť je od neho, a keď statočne znášame zlé veci, naša trpezlivosť je od neho.

Spomeňte si, ako Kristus Pán v evanjeliu napomína svojich učeníkov. Spomeňte si, ako Kráľ mučeníkov vyzbrojuje svoje vojsko duchovnými zbraňami, pripravuje na boj, poskytuje pomoc, sľubuje odmeny. Keď povedal svojim učeníkom: „V tomto svete budete mať súženie,“ oni sa naľakali; aby ich potešil, hneď dodáva: „Ale dúfajte, ja som premochol svet.“ (Jn 16,33)

Prečo sa teda čudujeme, milovaní, ak Vincent zvíťazil v tom, ktorý premochol svet? Hovorí: „V tomto svete budete mať súženie,“ aby ich nepremohlo, keď bude doliehať, aby ich nezlomilo, keď bude útočiť. Svet stavia proti Kristovým vojakom dvojaké šíky. Láka, aby oklamal, hrozí, aby zlomil. Nech nás neovládne vlastná požívačnosť, nech nás nezastraší cudzia surovosť – a svet je premožený.

Pri oboch útokoch prichádza na pomoc Kristus a kresťana nemožno poraziť. Ak sa v tomto utrpení berie do úvahy ľudská trpezlivosť, začína byť neuveriteľné. Ak sa uzná Božia moc, prestáva byť obdivuhodné.

Tak surovo zaobchodili s telom mučeníka, a pritom taký pokoj vyžaroval z jeho hlasu, tak kruto útočili na jeho údy, a pritom v jeho slovách zaznievala taká vyrovnanosť, že sme si mohli pri Vincentovom mučení myslieť, že nejakým zvláštnym spôsobom iný trpí a iný hovorí.

A naozaj, bratia, aj to tak bolo. Celkom tak to bolo. Iný hovoril. Lebo Kristus v evanjeliu aj toto svojim svedkom prisľúbil, keď ich pripravoval na takéto zápasy.

Ved' hovorí: „Nestarajte sa dopredu, ako a čo budete hovoriť. Ved' to už nie vy budete hovoriť, ale Duch vášho Otca bude hovoriť vo vás.“ (Mt 10,19-20)

Telo teda trpelo a Duch hovoril. A keď hovoril Duch, nielenže bezbožnosť prehrávala, ale aj slabosť zosilnievala.

V minulosti sa v našich horách v blízkosti Lošonca v Malých Karpatoch usadilo niekoľko rodín, ktorí prišli prevažne z Nemecka. Muži boli prevažne drevorubači tzv. huncokári a v úcte dodnes majú práve svätého Vincenta zo Zaragozy ako svojho patróna.

SVEDKOVIA NAŠICH ČIAS – TRPELI ZA VIERU

O ž i v o t e bývalého provinciála s a l e z i á n o v n a Slovensku don Ernesta Macáka, by sa dal natočiť film. Svoj životný príbeh opísal v niekoľkých knihách, aby vydal svedectvo viery v čase útlaku.

Don Ernest Macák, SDB sa narodil 7. januára 1920 vo Vištuku. V roku 1936 zložil prvé rehoľné sľuby. Gymnázium a filozofické štúdiá ukončil v Ostrave. V rokoch 1939 – 1942 vyučoval v saleziánskych ústavoch vo Svätom Beňadiku, Šaštíne a Trnave. Teológiu začal študovať v talianskom Turíne a dokončil na Slovensku. Za kňaza ho vysvätil biskup Michal Buzalka 29. júna 1946. Potom študoval na filozofickej fakulte Slovenskej univerzity v Bratislave, pričom vykonával kňazskú a pedagogickú činnosť medzi mladými v Bratislave, Šaštíne a Hodoch pri Galante. Krajina prežívala zdanlivo pokojné časy, ale schyľovalo sa k veľkej búrke.

Po komunistickom prevrate vo februári 1948, ktorý súdruhovia nazývali „víťazný február“, nastali pre Cirkev veľmi ťažké časy. Don Ernest Macák zažil barbarskú noc v saleziánskom kláštore v Šaštíne. So spolubývajúcimi kňazmi videli ako z 13. na 14. apríla 1950 cez múr prechádzali žandári. Búchali na bránu a kričali na saleziánov, aby im otvorili. Železnými tyčami podvážili bránu, ktorá s hrmotom padla. Do kláštora vtrhlo asi štyridsať žandárov a obsadili ho. Začala barbarská noc. Saleziánov niekoľko dní internovali v Šaštíne, neskôr deportovali do kláštora v Podolínci, kde boli zadržávaní rehoľníci aj z iných reholí. Tam mladší bratia zložili pieseň na melódiu „Tam pod Tatrami v slovenskej zemi.“

*Tam pod Tatrami v slovenskej zemi,
kde po dolinách vetry dujú,
tam rehoľníci, synovia ľudu
na pochod nový nastupujú.
Mamička drahá, jak si ma ťažko,
jak si ma ťažko vychovala,
keď som mal robiť na tvojom poli,
búrky ma z práce odvolali.
V tatranskom poli, na tvrdej roli,
rehoľníci sa zoceľujú,
za blaho rodu, mier a slobodu,
s krížom na pochod nastupujú.*

Pod mamičkou drahou treba rozumieť ťažko skúšanú Cirkev. Ernestovi Macákovi sa podarilo z Podolínce dvakrát ujsť. Prvý útek sa uskutočnil v júli 1950. Prešiel k múru a vyškriabal sa naň. V múre boli vypadané polovičky tehál a tak rukami i nohami sa zachytil do otvorov v múre. Drôty prekročil a spustil sa na druhú stranu. Natrvalo ušiel z internácie Ernest Macák v októbri 1950. Spolu s don Ľudovítom Sucháňom čakali na vhodnú príležitosť. Nasledujúce dva roky strávil don Ernest Macák v ilegalite. Cestoval po Slovensku, prespával u saleziánskych spolupracovníkov a pracoval medzi mladými rehoľníkmi. Bol tvorcom idey prechodu mladých saleziánov za hranice, aby sa mohli stať kňazmi. Za hranice ich prešlo vyše šesťdesiat. Realizátorom jeho plánov bol don Titus Zeman. Za tieto činy boli obaja zatknutí, väznení a týraní. Ernesta Macáka zatkla Štátna bezpečnosť 7. septembra 1952 v Píerove pri návšteve mladých saleziánov. Až do augusta 1953 ho väznili, vypočúvali a mučili v Bratislave a Prahe. Vo väzení Ernest Macák vymyslel „hru na blázna“ a hral ju trinásť rokov. Urobil tak kvôli tomu, aby vplyvom mučenia neprezradil saleziánov. Chceli sa totiž od neho všetko dozvedieť. Najprv bol väznený v Justičnom paláci v Bratislave, potom bol v staršej bratislavskej nemocnici a potom bol odveľený do Prahy na Pankrác. Ako blázon mal výhodu, že mohol kedykoľvek plakať. Vytrpel veľa i „liečbu“ tridsiatimi šiestimi elektrošokmi. Dôveroval však Pánu Bohu i Panne Márii a to mu dávalo silu. Rolu blázna musel Ernest Macák hrať aj pred rodinou. O tom, že je v poriadku, vedela iba jeho sestra a niekoľko príbuzných. Písal knihu „Blázon pre Krista“ a rukopisy ukrýval v stodole. Vo Vištuku pracoval ako roľník. V roku 1968 sa mu podarilo vycestovať do Talianska. Rodičia boli už starí a brat Ľudovít v zahraničí. Predpokladal že úrady nepovolí dať don

Ernesta do starostlivosti brata. Žiadosť išla až na ministerstvo do Prahy, kde súhlas dali. Do poslednej chvíle nevedel, či ho z Marcheggu nevrátia späť.

Don Ernest Macák sa dostal do Ríma, kde pôsobil až do pádu komunizmu v Československu. Tu pripravoval mládežnícke vysielanie Vatikánskeho rozhlasu pre Slovensko. Bol riaditeľom Slovenského ústavu sv. Cyrila a Metoda v Ríme, neskôr vo švajčiarskom Bazileji.

Po roku 1990 sa vrátil na Slovensko a bol prvým riaditeľom obnoveného Gymnázia Jána Boska v Šaštíne a v rokoch 1993-1999 provinciálom saleziánov na Slovensku. Mal v sebe stále mladického ducha. Ernest Macák sa venoval aj literárnej činnosti. Napísal knihy: Zápisky spoza mreží, Dva roky v katakombách, Diagnóza: blázon pre Krista, Utečenci pre Krista, Prenasledovaní pre Krista, Bože, oplatilo sa mi žiť. Tieto jeho knihy nás oboznamujú s dejinami prenasledovania Cirkvi na Slovensku. Don Ernest Macák zomrel 13. októbra 2016 v Cerovej vo veku 96 rokov. Pochovaný je medzi spolubratmi v Šaštíne. /podľa KN – Miroslav Pastorek./

Mária Nováková

PLÁNOVANÉ PRÁCE V NAŠEJ FARNOSTI

V spolupráci s Krajským pamiatkovým úradom v Trnave plánujeme v blízkej budúcnosti vykonať sanáciu obvodového muriva vo filiálnom chráme Sv. Anny v Lošonci. Na výzvu KPÚ v Trnave bude potrebné vykonať aj architektonický výskum na fasáde kostola a až potom bude možné pristúpiť k obnoveniu vonkajšej fasády. Touto cestou chcem vyjadriť úprimné poďakovanie pánovi Ing. arch. Pavlovi Ďurkovi z Trnavy za ústretovosť a vypracovanie Zamerania kostola sv. Anny v Lošonci. Svoju dôveru som vyjadril aj zvoleným členom Ekonomickej rady pre filiálku Lošonec a ďakujem im za ochotu spolupracovať pri riešení dôležitých a zložitých existenčných a ekonomických otázok. Sú nimi: Peter Nídel, Anna Jurovčíková, Notburga Mesíčková a Miloš Mesároš.

Pokiaľ ide o farský kostol v Horných Orešanoch, čakajú nás nové výzvy ku ktorým treba pristúpiť. V prvom rade nám leží na srdci obnova hlavného oltára Mena Panny Márie. Ide o jeho záchranu, nakoľko drevo je už v pokročilom štádiu poškodenia červotočom. Budeme postupovať štandardnými krokmi a farnosť si nechá vypracovať aspoň tri cenové ponuky, aby sme si mohli s pomocou Ekonomickej rady vybrať najvhodnejšiu. Pokiaľ budú veriaci chcieť finančne prispieť k realizácii tohto zámeru, môžu tak urobiť prostredníctvom obálky.

Duchovný otec Milan

Príbeh pre potešenie duše

Navštívil priateľ staršieho priateľa, otca niekoľkých detí, o ktorom sa rozprávalo, že je dokonale spravodlivý. Mladší host' však pozoroval, ako jeho priateľ jedná rôzne s deťmi a pripadalo mu to divné, povedal: „Hovoríš, že máš svoje deti rovnako rád, ale teraz vidím, že sa chováš ku každému inak. Kde je tvoja spravodlivosť?“ Starší sa usmial a hovorí: „Tá predsa spočíva v tom, že každý dostane to, čo je jeho, čo mu patrí. Pretože potreby mojich detí sú rôzne, jedná s nimi rôzne. Keby som sa choval ku každému rovnako, bol by som určite v mnohých prípadoch nespravodlivý.“

SLÁVNOSTNÁ SVÄTÁ OMŠA NA SVIATOK SVÄTÉHO ŠTEFANA

JASLIČKOVÁ POBOŽNOSŤ NA SVÄTÚ RODINU

Jasličková pobožnosť obsahovala aj tento rok dňa 29. 12. 2019 vo farskom chráme vystúpenie detí z našej farnosti pri Jezuliatku, aby sme oslávili Narodenie Božieho Syna. Deti v kostýmoch predviedli udalosť Ježišovho narodenia a jeho detstva. Básne a piesne z hlbokým obsahom boli vyjadrením detskej úprimnosti a radosti zo Spasiteľovho narodenia

3x foto: Marián Blažo

DEI VERBUM

Dogmatická konštitúcia o Božom zjavení

ÚVOD

1. BOŽIE SLOVO nábožne počúvať a s dôverou ohlasovať znamená pre posvätný cirkevný snem konať zhodne so slovami svätého Jána, ktorý hovorí: „Zvestujeme vám večný život, ktorý bol u Otca a zjavil sa nám. Čo sme videli a počuli, zvestujeme aj vám, aby ste aj vy mali spoločenstvo s nami. Veď my máme spoločenstvo s Otcom a s jeho Synom Ježišom Kristom“ (1 Jn 1, 2–3). A preto, kráčajúc v šľapajach Tridentského a Prvého vatikánskeho koncilu, chceme predložiť pravé učenie o Božom zjavení a o jeho odovzdávaní, aby celý svet, počúvajúc zvestovanie spásy, uveril, veriac dúfal, dúfajúc miloval.

PRVÁ KAPITOLA - ZJAVENIE

Povaha a predmet Božieho zjavenia

2. Bohu sa v jeho добрote a múdrosti páčilo zjaviť samého seba a dať poznať tajomstvo svojej vôle (porov. Ef 1, 9), že ľudia majú skrze Krista, Slovo, ktoré sa stalo telom, v Duchu Svätom prístup k Otcovi a stávajú sa účastníkmi na Božej prirodzenosti (porov. Ef 2, 18; 2 Pt 1, 4). Týmto zjavením sa neviditeľný Boh (porov. Kol 1, 15; 1 Tim 1, 17) vo svojej nesmiernej láske prihovára ľuďom ako priateľom (porov. Ex 33, 11; Jn 15, 14–15) a stýka sa s nimi (porov. Bar 3, 38), aby ich pozval a prijal do spoločenstva so sebou. Dielo Zjavenia (revelationis oeconomia) sa uskutočňuje činmi a slovami, ktoré sú navzájom vnútorne späté, takže Božie pôsobenie v dejinách spásy odhaľuje a potvrdzuje učenie a skutočnosti vyjadrené slovami a slová ohlasujú skutky a objasňujú v nich skryté tajomstvo. Avšak najhlbšia pravda o Bohu, ako aj o ľudskej spásy nám týmto zjavením žiari v Kristovi, ktorý je prostredníkom a zároveň plnosťou celého Zjavenia.

Príprava evanjelia

3. Boh, ktorý všetko tvorí a udržuje skrze Slovo (porov. Jn 1,3), dáva ľuďom vo stvorených veciach trvalé svedectvo o sebe (porov. Rim 1, 19–20). Okrem toho, keďže chcel otvoriť cestu nadprirodzenej spásy, zjavil už od začiatku seba samého prarodičom. Po ich páde však vzbudil v nich nádej na spásu prisľúbením vykúpenia (porov. Gn 3,15) a ustavične sa stal o ľudstvo, aby všetkým, ktorí vytrvalým konaním dobra hľadajú spásu, daroval večný život (porov. Rim 2, 6–7). V príslušnom čase povolal Abraháma, aby z neho urobil veľký národ (porov. Gn 12, 2), ktorý po patriarchoch poučoval prostredníctvom Mojžiša a prorokov, aby ho spoznali ako jediného živého a pravého Boha, starostlivého Otca a spravodlivého sudcu a aby očakávali prisľúbeného Spasiteľa. Takýmto spôsobom pripravoval v priebehu vekov cestu evanjeliu.

Kristus završuje Zjavenie

4. Keď však mnoho ráz a rozličným spôsobom hovoril Boh ústami prorokov, „v týchto posledných dňoch prehovoril k nám v Synovi“ (Hebr 1, 1–2). Poslal totiž svojho Syna – to jest večné Slovo, ktoré osvecuje každého človeka –, aby prebýval medzi ľuďmi a zvestoval im Božie tajomstvá (porov. Jn 1, 1–18). A tak Ježiš Kristus – Slovo, ktoré sa stalo telom –, poslaný „ako človek k ľuďom“, „hovori Božie slová“ (Jn 3, 34) a dokonáva dielo spásy, ktoré mu zveril Otec (porov. Jn 5, 36; 17, 4). Preto on – ktorého kto vidí, vidí aj Otca (porov. Jn 14, 9) – celou svojou prítomnosťou a svojím zjavom, slovami a skutkami, znameniami a zázrakmi, najmä však svojou smrťou a slávnym zmŕtvychvstaním, a napokon zoslaním Ducha pravdy uskutočňuje a tým aj završuje Zjavenie a potvrdzuje ho Božím svedectvom, totiž že Boh je medzi nami, aby nás oslobodil z tmy hriechu a smrti a aby nás vzkriesil pre večný život.

Preto kresťanský poriadok spásy (oeconomia christiana), ako nová a definitívna zmluva, nikdy nepominie a pred slávnym zjavením nášho Pána Ježiša Krista už nemožno očakávať nijaké nové verejné zjavenie (porov. 1 Tim 6, 14 a Tit 2, 13).

VYSTÚPENIE FOLKLÓRNEHO SÚBORU DUDVÁH V NAŠOM FARSKOM CHRÁME

Na záver jasličkovej pobožnosti v Horných Orešanoch dňa 29. decembra 2019, vystúpili členovia folklórneho súboru Dudváh z Križovian.

ŠTATISTICKÉ ÚDAJE ZA ROK 2019

Krsty

Pokrstených bolo v roku 2019 spolu 25 detí
/9 chlapcov a 16 dievčat/
V Horných Orešanoch bolo pokrstených 20 detí
/ 9 chlapcov a 11 dievčat/
Z Lošonca bolo pokrstených 5 dievčat

Pohreby

Pochovali sme spolu 14 ľudí
V Horných Orešanoch 8 ľudí
/5 zaoptr. a 3 nezaopatr./
V Lošonci 6 ľudí
/4 zaopatr. a 2 nezaopatr./
/Vlani sme pochovali v Horných Orešanoch 34 ľudí a v Lošonci sme vlani pochovali 11 ľudí/

Sobáše

Sviatosť manželstva si vyslúžilo v našej farnosti 12 párov
V Horných Orešanoch 11 a v Lošonci 1 pár

Prvé sv. prijímanie

Na prvom sv. prijímaní bolo z našej farnosti 21 detí
V Horných Orešanoch ich bolo 17 detí a
v Smoleniciach 4 deti

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY JANUÁR 2020

Evanjelizačný: Aby sa kresťania, príslušníci iných náboženstiev a všetci ľudia dobrej vôle zasadzovali za mier a spravodlivosť vo svete.

Úmysel KBS: Aby si každý z nás uvedomoval, že jednota medzi kresťanmi je podmienkou účinnejšieho svedectva o Božej láske.

BOŽÍMI DEŤMI SA STALI

Zara Gočálová /Lošonec/
Filip Rajt /Horné Orešany/
Karolína Klátiková /Horné Orešany/

NA VEČNOSŤ ODIŠLI

Ludmila Valová, 87 – ročná, Lošonec
Mária Krupanská, 80- ročná, Horné Orešany
Jakub Bednár, 21- ročný, Lošonec
Stanislav Sloboda, 71 – ročný, Hor. Orešany

NIEKOĽKO MYŠLIENOK OD SV. JÁNA BOSKA, KŇAZA UČITEĽA MLADÝCH

„NOHAMI KRÁČAJTE PO ZEMI, ALE SRDCOM BUĎTE V NEBI.“

„NIČ NATOLKO NETRÁPI ZATRATENÝCH V PEKLE AKO MYŠLIENKA, ŽE STRÁVILI V ZÁHALKE ČAS, KTORÝ IM BOH DAL NATO, ABY SA SPASILI.“

„BUĎ S BOHOM TAK AKO VTÁK, KTORÝ SÍCE CÍTI CHVENIE KONÁRA, ALE AJ NAĎALEJ SPIEVA, PRETOŽE VIE, ŽE MÁ KRÍDLA.“

Farský mesačník Malokarpatský posol vydáva Rímskokatolícka cirkev farnosť Horné Orešany ako regionálny mesačník pre špecifické skupiny čitateľov so zameraním Cirkve a náboženstvo. Nepredajné. Šéfredaktor: Mgr. Milan Červeňanský, farár, assessor. Grafická úprava: Ing. Marek Boháček, www.bohacek.sk. Registračné číslo Ministerstva kultúry SR, EV 5305/15. IČO vydavateľa: 35 594 331, sídlo vydavateľa: Horné Orešany 759, 919 03 Horné Orešany, ISSN 2453-7225.